

Tillæg til Høringsvar til Pkt. 135 – Demokrati og indflydelse på Plejecentrene – Konceptet ”Rum til dialog” – Møde i Udvalget for Ældre og Handicappede den 02.0.4.2019

Når Ældrerådet tillader sig at fremsende en evaluering af Arbejdsgruppens proces i forbindelse med nedlæggelse af Centerrådene på plejecentrene og udarbejdelse af en erstatning for dette, som giver mulighed for demokrati og indflydelse på plejecentrene, skal det ses i relation til, at Ældrerådet iflg. lovgivningen selv kan rejse sager, og vi i den forbindelse ønsker, at man tager initiativ til en drøftelse af, hvorledes man i fremtiden skal tilrettelægge drøftelser/ arbejdsgrupper inden for Ældreområdet, hvor både svage ældre borgere og pårørende skal deltage aktivt og på lige fod med øvrige deltagere. Det er vores konklusion, at Workshops ikke er den rigtige form – man er ikke ligeværdige i denne konstruktion

Deltagergruppen var ikke ligeligt fordelt. Der deltog kun en beboer, som havde meget svært ved at få taletid til sine input i den samlede arbejdsgruppe, bl.a. blev hun afvist i det første møde, hvor det fælles afsæt for arbejdsgruppen var et inspirationsoplæg om praktiske erfaringer med beboerdemokrati fra en forstander på et Plejecenter på Østerbro. Samme beboer var fraværende ved det sidste fællesmøde p.g.a. sygdom. Ingen har reflekteret over denne situation.

Der var flere af de pårørende, som ikke var ”klædt på” til selve opgaven. På første møde sagde en pårørende helt overrasket - efter et lille indlæg om Ældrerådets opgave i Centerrådene - at hun slet ikke var klar over, at der fandtes et Centerråd. Det kan kun tilskrives det manglende engagement vedrørende oplysning fra plejecentrenes side med hensyn til Centerrådernes funktion.

Der var fra flere pårørende kritik af, at oplysning om deltagelse i denne arbejdsgruppe havde været mangelfuld. En aktiv pårørende ønskede oplysning om, hvordan udpegningen af pårørende var foregået, da hun meget gerne ville have deltaget. Det kunne hun ikke få svar på.

Ved det første gruppearbejde fremstod grupperne af varierende kvalitet, idet man forud havde opdelt grupperne, men ikke taget højde for fraværende pårørende eller medarbejdere. F.eks. bestod en gruppe af mødelederen (person fra forvaltningen) – en medarbejder – en pårørende og Ældrerådets repræsentant. En pårørende blev flyttet over.

Det fremgik tydeligt i en af grupperne, at de pårørende ikke var vant til at arbejde på denne måde, så det blev medarbejderens forslag, man koncentrerede sig om.

Alle tre grupper fremlagde efterfølgende deres synspunkter i stikord, og alle stikord blev skrevet på en tavle.

Man havde ved opstarten fået at vide, at alle deltagere efterfølgende ville modtage referat af mødet. Dette blev ikke effektueret, og ved næste møde efterspurgte flere deltagere dette. Det blev forklaret med, at resultatet ikke egnede sig til et referat. Derfor fortsatte man arbejdet ved

andet møde, uden rigtig viden om, hvad man arbejdede med i de andre grupper. Efter afsluttet arbejde i 2. workshop, stod der nogle udsagn på tavlen, men der var ikke mere tid, og lederen af mødet meddelte, at hun ville fremsende dette resultat med hendes egen omskrivning til behandling på plejecentrene. Samtidig meddelte hun, at såfremt man ikke var enig i disse udsagn, skulle man, inden man forlod mødet, skrive sine bemærkninger på tavlen. Der var ikke tid til refleksion hos de enkelte deltagere, og Ældrerådets repræsentant gjorde opmærksom på, at man ikke ville tilslutte sig, uden man havde set, hvorledes resultatet ville se ud efter omskrivning.

Vedr. Tema-møderne på plejecentrene var disse vidt forskellige. Alle beboere, pårørende og medarbejdere kunne deltage.

På det første var der kun en beboer, 7/8 pårørende (5 beboere repræsenteret), 2 eller 3 medarbejdere og lederen. Ældrerådet og Handicaprådet havde hver en repræsentant. Der var nogenlunde enighed om det foreliggende materiale, men der fremkom en del kritik vedr. personaledekning, hvor tilbagemeldingen var: At personaledekningen var udarbejdet ud fra de rammer/ muligheder der var.

Det var Arbejdsgruppens leder, som styrede mødet.

Ved det andet Temamøde på et Plejecenter deltog væsentlige flere beboere, som var blevet fulgt/ kørt hen af både medarbejdere og pårørende. Efter ca. 20/25 min. havde flere af beboerne forladt mødet, men man brugte hele den afsatte tid til at diskutere/drøfte selve materialet. En pårørende spurgte en medarbejder fra arbejdsgruppen, om man i medarbejdergrupperne havde drøftet sagen. Hertil var svaret: at det havde man ikke, man vidste godt, hvad man gik ind for. Lederen af plejecentre ledte mødet og gav plads til alle.

Ved det tredje Temamøde var der stor opbakning. Mange beboere, mange pårørende, flere medarbejdere, lederen, en repræsentant fra Ældrerådet og 2 repræsentanter fra Handicaprådet, hvoraf den ene også var politiker. Dette medførte en par spørgsmål direkte til politikeren, som responderede meget neutralt. Ud over drøftelse af selve konceptet "Rum til dialog" blev der - af en pårørende fra arbejdsgruppen - brugt en del tid på den problematik, at drift og forholdene på plejecentrene i Halsnæs Kommune var så forskellige. Der blev fra lederen af arbejdsgruppen forsikret om, at det var en problematik, man var blevet opmærksom på, og som man efterfølgende ville tage fat på.

Det var Arbejdsgruppens leder, som styrede mødet.

Ved det sidste møde i Arbejdsgruppen konfirmerede man det tidligere materiale med enkelte justeringer bl.a. ændrede man tidsintervallerne for Trivselsmødet til hver 4. måned imod tidligere hver 3. måned. Husmødet fra hver 4. måned til hvert halve år, og Idé- og debattmøde en gang årlig. Der var fuld enighed om dette, da det var begrundet med, at det var væsentlig flere medarbejdertimer, der ville blive brugt til konceptet "Rum til dialog".

Dog var der vedr. netop disse møder en bekymring hos lederne - men på hver sin måde. 2 ledere mente, at det vil blive svært at afse tiden for medarbejderne til alle Trivselsmøderne og Husmøderne – det blev afvist af den 3. leder, som allerede havde indført disse mødeaktiviteter.

Den 3. leder var bekymret for Idé og debatmødet, idet hun mente, de ikke havde lokalefaciliteter til et sådant stormøde – denne bekymring havde de andre 2 ledere ikke.

Det er også på denne baggrund, at Ældrerådet stærkt anbefaler, at konceptet skal vedtages i sin helhed, og de økonomiske midler bør følge med. Ligesom årshjulet for mødevirksomheden skal gælde for alle tre Plejecentre – ellers fremstår plejecentrene med yderligere forskelligheder – hvilket vil være uacceptabelt.

På baggrund af dette forløb, anbefaler Ældrerådet, at man i fremtiden vil finde en anden form end Workshops, når der arbejdes med demokrati og indflydelse inden for Ældreområdet. Forudsætningerne i deltagergrupperne er alt for forskellige – og tiden er for knap.

Samtidig vil vi gøre opmærksom på, at man lige nu har stor focus på, at kommunerne vil samskabe med borgerne. Det betyder jo, at man ikke kun vil inddrage borgerne, men at de skal deltage i langt højere grad i planlægning og udarbejdelsen af opgaverne. Men samskabelse kræver nye roller for alle deltagerne – både lederne, medarbejderne og borgerne. Det samme er tilfældet med konceptet "Rum til dialog", selv om det her drejer sig om demokrati og indflydelse. Det kræver et større engagement hos lederen og medarbejderne, hvis det skal give den fornødne inddragelse og indflydelse. Og hos borgerne kræver det interesse og accept af den tid, det kræver, men det er Ældrerådet også sikker på vil være til stede, hvis der sker en relevant og tydelig information om muligheden for indflydelse.

På vegne af Ældrerådet

Poula Thrane

Formand